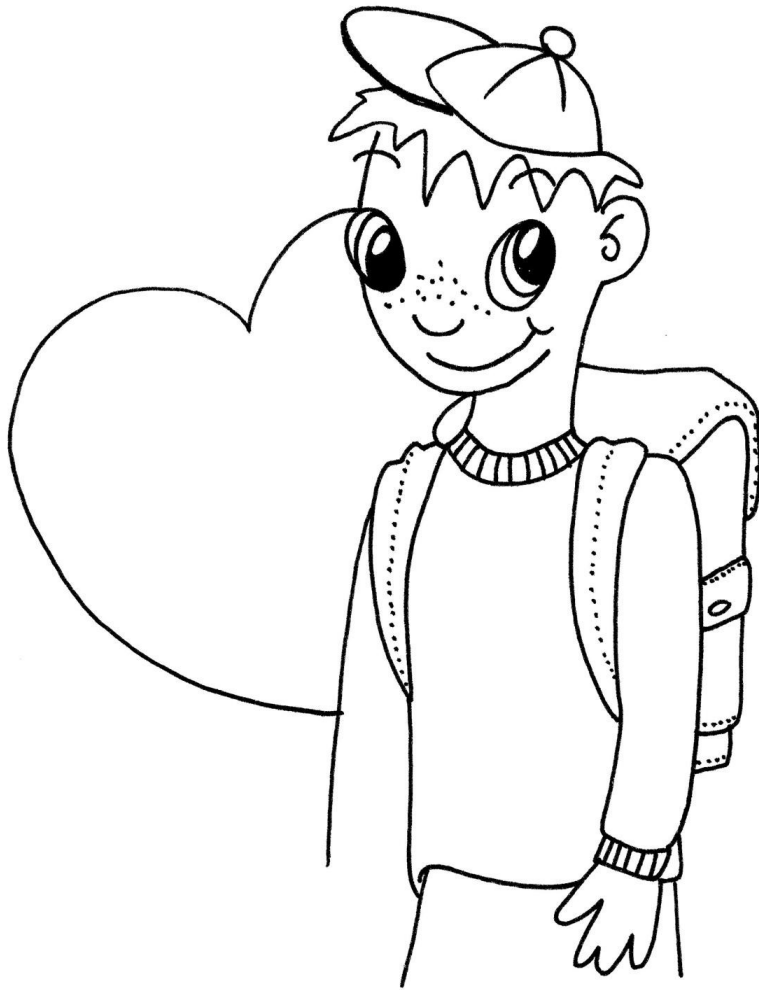

Giraffen buffen

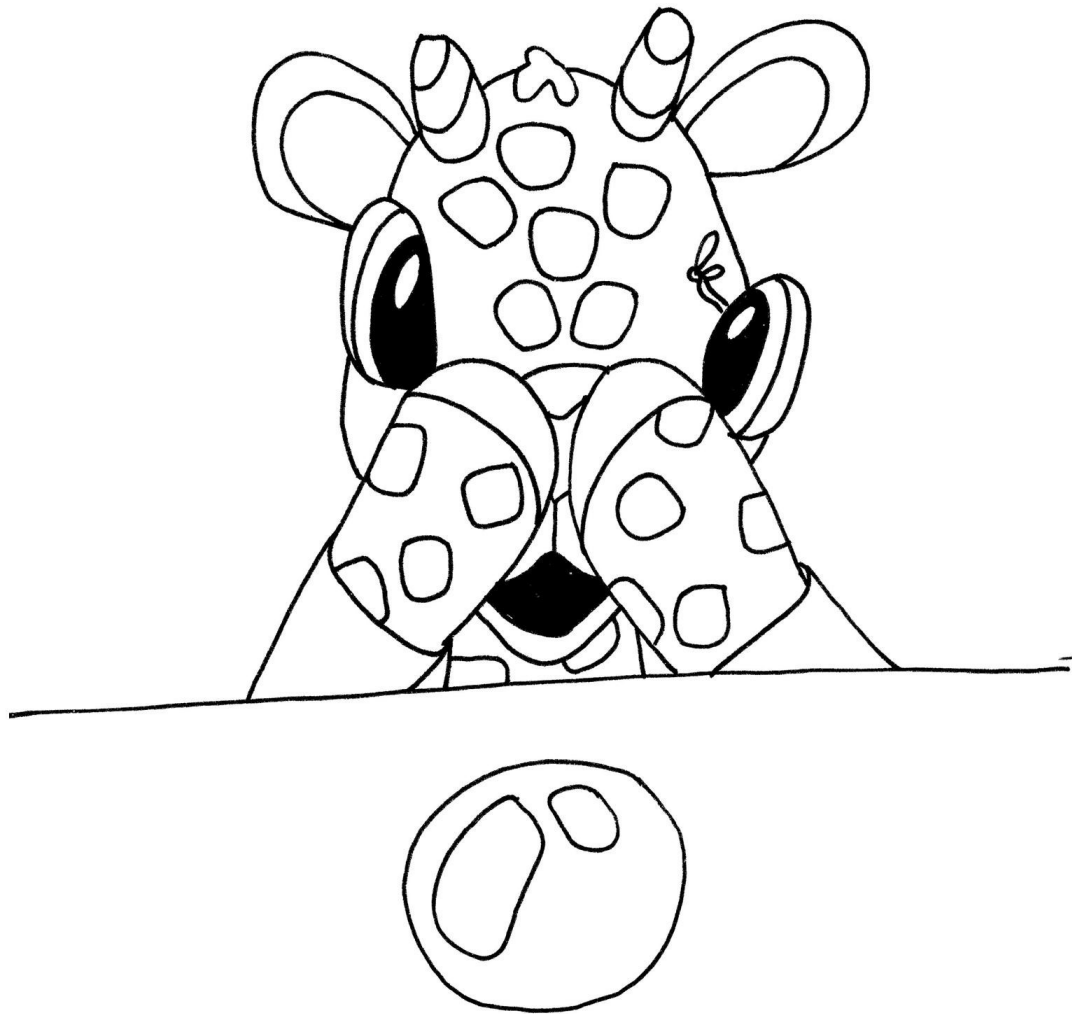
Der var engang en giraf, der hed Guffe,
han boede i en kæmpe skuffe.
Om dagen var han glad i den
og ventede på sin allerbedste ven.

Hane aller bedste ven hed Ole,
han var 6 år og gik i skole.
Han elskede giraffen Guffe,
som ventede i den store skuffe.

Når Ole han var rigtig træt,
så lå de i sengen og puttede tæt.
For så kunne Ole sove så trygt
hele natten og helt uden frygt.

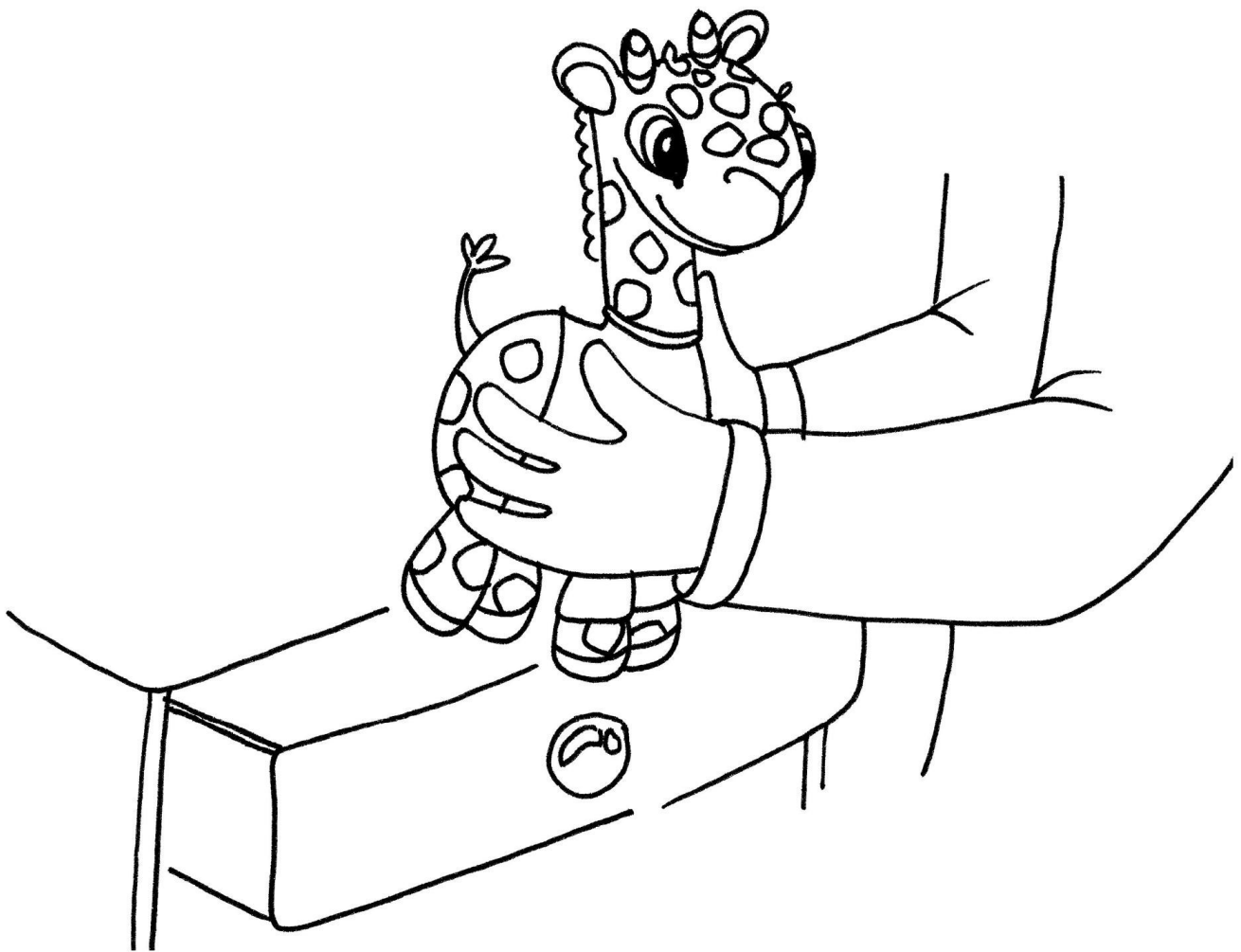
Men en dag kunne Guffe ikke forstå,
han ikke ved siden af Ole lå!
Så giraffen Guffe tittede frem,
han fik et chok, han blev næsten lam!

Ole sov med en farlig løve,
Guffe tænkte den kun var på prøve.
Han gned sit øje og kigged´ igen,
tænk nu havde Ole en helt ny ven.

Men Guffe er jo også kun en giraf,
han var stadig i chok og ganske paf.
For han har jo hverken tænder eller klør
Og så er han nok også blevet lidt mør.

Så kom Oles mor forbi,
hende kunne Guffe temli' godt li'.
Hun tog Guffe af skuffen op,
nu måtte dette vanvid da stop!

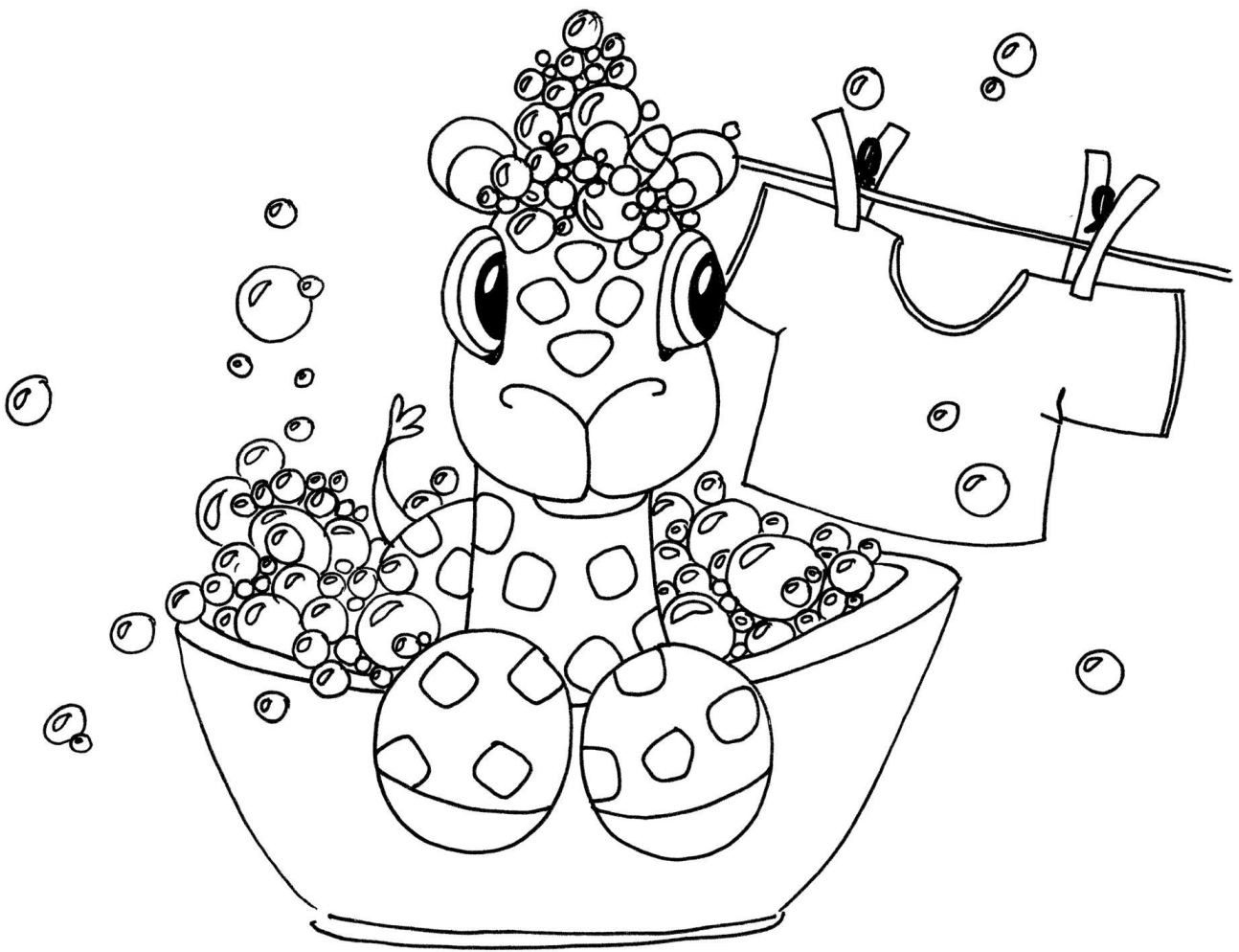
Åh nej - åh nej - åh nej tænkte han,
nu ryger jeg ned i en skraldespand!

Han blev ude af sig selv,
han havde ikke sagt farvel!

Giraffen Guffe blev forfærdelig bange
og han rystede som en klapperslange.

Han begyndte også at græde,
hvem ville ham mon redde?

Men så gav hun Guffe et bad
i det lille vaskefad.

Hun ordnede hans øje
og han fik en helt ny trøje.

Så bar hun ham til Ole ind
og puttede ham ved Oles kind.
Hun havde gjort ham i stand,
hun var hans redningsmand!

Løven blinked´ og smiled´ til ham,
tænk denne løve var faktisk tam!

Så løve kan dele med Guffe,
de kan begge bo i hans skuffe!